

De Ster

DE TEMPEL TE BERN, ZWITSERLAND

Juli 1955

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

55e JAARGANG

Nr 7

Redacteur:

DONOVAN H. VAN DAM,
President der Nederl. Zending.

Assistent:

JOH. E. WESTERDUIN

Zendingsfotograaf:

RINZE SCHIPPERS.

INHOUD:	Blz.
De Tempel te Zwitserland	195
Overleveringen der Indianen, door Golden R. Buchanan	196
Vasten en Bidden, door Max B. Skousen	204
Onze Zonnehoeck, verzorgd door J. Westerduin	207
Vergaderingen t.g.v. het bezoek van Elder Kimball	211
De Tiende is een beproëving voor Uw eerlijkheid, door Milton R. Hunter . .	212
O.O.V.-Conferentie 1955 — Elder Cal H. Barlow	213
Boemerang	217
Muziek in onze Zending verzorgd door Elder A. L. Lyon	218
Geef het te kennen indien gij alles weet... door Richard L. Evans	220
Gebeurtenissen in de Zending	221
Boekennieuws	223
Tien Stappen tot Geluk, door President David O. McKay	224

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 1.25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADRIJK VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

De Tempel

TE ZWITSERLAND

OP de frontpagina kunt U de Tempel te Zollikofen bewonderen. Zollikofen is een stadje juist buiten Bern en er is niemand, die niet iets af weet van de grote gebeurtenis, die in September plaats zal vinden. De Tempel van de Mormonen is alreeds een grote bezienswaardigheid geworden alhoewel het gebouw nog niet voltooid is. Onlangs werden er op een Zondag 841 bezoekers geteld. Gedurende September zullen er echter veel meer bezoekers zijn want dan zullen daar duizenden Heiligen der Laatste Dagen vergaderen om de inwijding van dit Godshuis bij te wonen. Men werkt er met hoogspanning aan om de Tempel af te werken en om zich op de vele bezoekers voor te bereiden. De inwijdingsplechtigheid zal op 11 September gebeuren en zal vele malen in verschillende talen herhaald worden. De dag voor de Hollanders is 9 September.

President David O. McKay zal de plechtigheid voltrekken en met hem zullen vele Generale Autoriteiten van de Kerk daar aanwezig zijn. Het Tabernakel Koor zal bij deze grootse gebeurtenis enige nummers ten gehore brengen en zeer zeker de geest nog meer verhogen. Het zal iets onvergetelijks in de geschiedenis van de Kerk zijn en het is dan ook geen wonder dat een ieder vol verlangen er naar uitzielt. De grenzen van Zion worden uitgebreid. Waar dan ook ter wereld zullen tempels verrijzen om een ieder waardig lid van Gods Koninkrijk in staat te stellen de zegeningen van het Evangelie in hun volheid te kunnen ontvangen.

De Tempel in Zwitserland zal de eerste zijn, die gereed komt van de beraamde Tempels, o.a. verwachten wij spoedig de inwijding van de Tempels te Londen en Los Angeles, Californië en daarna zal er een begin gemaakt worden aan de de Tempels te Oakland, Californië en Nieuw Zeeland.

OVERLEVERINGEN DER INDIANEN

DOOR

GOLDEN R. BUCHANAN,

*President
van de Zuidwest Indiaanse
Zending.*

*

DAAR ik tussen de Indianen gewoond en gewerkt heb, ben ik tot de conclusie gekomen, dat de geschiedenis van hun ras, zoals wij ze in het Boek van Mormon vinden ook in hun legenden aanwezig is.

Deze geschiedenis zou samengevoegd moeten worden, — een beetje van deze stam en een beetje van een andere. Overleveringen worden al heel gauw een beetje verward en vermengd, maar door al hun legenden loopt de zilveren draad der waarheid. Een wijs Hopi Indiaan vertelde mij eens: „Wij hebben onze geschiedenis en onze overleveringen. Zij volgen allemaal een zeker pad. Wij

maken vaak een omweg maar toch komen wij weer op dat pad terecht en wij spelen het klaar om daarop verder te gaan.”

Dit schijnt met de meeste Indiaanse legenden waar te zijn. Maar als wij heel voorzichtig de verhalen gaan sorteren, omslachtigheden weglaten en ze bij elkaar gaan voegen, dan vinden wij vele geschiedenissen van Adam en de vernietiging van de Nephieten op dit (Amerikaanse) vasteland.

Zelfs heden ten dage komen de oude Indianen van verschillende stammen op koude en lange winteravonden bijeen en vertellen en herhalen deze oude overleveringen. Het is het voorrecht van elke

luisteraar zijn gevoelens bekend te maken als hij denkt, dat de „Singer” een fout heeft begaan. Op deze manier zijn de overleveringen door vele jaren heen tot hen gekomen en er is zekerlijk een kern van waarheid in, alhoewel deze door de verschillende Indianen gedeeltelijk een weinig veranderd kan zijn.

Er zijn vele mensen, die de ware bedoeling van een „Medicijnman” niet verstaan. Velen denken, dat hij de mensen door bedrog en tovermiddelen geneest. De ware medicijnman is een groots en begaafd individu. Hij heeft kennis van de planten en kruiden in zijn bepaald gebied en weet deze te gebruiken om zekere ziekten te bestrijden. Hij gebruikt deze in zijn „Sings”. De voornaamste bedoeling van een „Singer” is echter, wanneer hij zijn tekeningen in het zand maakt of door verschillende rituele genezingsverordeningen gaat, om een gebed op te zenden. De blanke mensen zeggen hun gebeden, de Indiaan zingt ze. Door de medicijnman wordt veel goeds gedaan. Natuurlijk zijn er ook bedriegers onder hen en er is een zekere hoeveelheid van toverkunst, die er weleens aan te pas komt. Maar in het algemeen is de medicijnman een groot man. Hij heeft een wonderbaarlijk geheugen. Zijn „Sings” duren tenminste één nacht, velen zelfs negen nachten. Vele liederen hebben honderden verzen en worden de ene avond na de andere zonder herhaling gezongen en er zullen geen fouten gemaakt worden. Ik heb medicijn-

mannen uren achter elkaar zonder enige pauze horen zingen. De geschiedenis gaat voort en ontwikkelt van vers tot vers en van lied tot lied: liederen van dankzegging, gebed en lof, geschiednissen van de verschillende stammen en tenslotte wordt dan de zegening voor de zieken of de stam gevraagd. Als wij de bedoeling van deze ceremoniën en gezangen zouden kunnen begrijpen, dan zouden wij onze naasten, de Indiaan, heel wat beter verstaan. Hij kan niet buiten zijn dankzeggingen en gebeden, hij gelooft in een persoonlijk God.

In dit artikel kan ik niet elk onderdeel behandelen en ook kan ik geen volledig verslag geven maar enkele verhalen, die ik zal aanhalen zijn juist en waar, daar ik ze onmiddellijk van de verschillende stammen ontvangen heb.

De oude medicijnmannen hebben met het volste vertrouwen veel verteld. Het zijn de geschiednissen, die slechts enkele blanken weten en ik heb dan ook moeten beloven, dat deze niet onthult zullen worden en ik wil dit vertrouwen niet schenden.

Er zijn enige oude Navajo geschiednissen van de „Eerste Man” en de „Eerste Vrouw”. De Navajos hebben bijzonder namen voor hen en zij geloven, dat deze personen uit een andere wereld naar deze zijn gebracht. Zij geloven niet, dat het zomaar gebeurde, maar zij geloven, dat zij hier kwamen volgens een bepaald plan en voor een bijzondere bedoeling van een goddelijke schepper.

Achter het verhaal van de „Eerste Man” en de „Eerste Vrouw” staat een alwetend Persoon, men spreekt er in het algemeen over als een „Man”, die almachtig is. Zijn Zoon werkt met hem en spreekt over hem als de „Man, die nooit gestorven is”. Met deze twee persoonlijkheden staat een boodschapper in verband, „Iemand die met de mensen kan spreken”. De „Boze” is altijd aanwezig om de wil van deze „Almachtige” te bestrijden. Het is zeker niet moeilijk om de Indianen de waarheid omtrent de Godheid te leren.

De geschiedenis van de Zondvloed is iets heel gewoons onder hen. Mannen en vrouwen kwamen wegens hun ongerechtigheid om het leven, volgens deze verhalen. Water bedekte het land. Mensen en dieren en ook de vogels vluchtten naar de hoogste bergtoppen om de toorn van de kokende zee te ontsnappen. Volgens een van hun legenden verkreeg de kalkoen de witte uiteinden aan zijn staartveren, toen hij in een staat van uitputting, de San Francisco Piek bij Flagstaff, Arizona trachtte te beklimmen en zijn staart steeds in het schuimende water hing. Het water kwam steeds hoger en tenslotte bedekte het de hele aarde. Zij geloven ook, dat enkele mensen en dieren aan de vloed ontsnapten.

Het verhaal over de spraakverwarring, hoe de mensen in stammen verdeeld werden en hoe de mensen over de hele aarde verstrooid werden is ook iets heel gewoons onder hen. Zij geloven,

dat de mensen verstrooid werden en hun talen verward werden door de toorn van een Almachtig Wezen.

Ik heb nog nooit een Indiaan horen zeggen, dat hij uit het Noorden komt. Zij zijn het helemaal niet eens met de boeken en de studenten van de leer der verschillende rassen. Zij zeggen: „Wij komen uit het Zuiden.”

Enige jaren geleden was ik op de Umatilla Reservatie te Pendleton, Oregon en sprak daar met een jonge Indiaan, die ongeveer vierentwintig of vijfentwintig jaren oud was. Hij was enige tijd geleden thuis gekomen nadat hij zijn diensttijd in de Pacific beëindigd had. Terwijl hij daar was, diende hij als ordonnans van een vooraanstaand generaal. Deze generaal had hem aangemoedigd om naar school te gaan en zodra deze jonge man thuis was had hij zich aan een universiteit laten inschrijven om menskunde te studeren. Hij wilde meer over de geschiedenis van zijn volk weten. Deze jongeman ging verder: „Toen ik daar de verschillende colleges doorliep en hoorde, dat daar onderwezen werd, dat mijn volk via de Bering Straat in het Noorden kwam, wist ik, dat ik daar geen tijd meer behoefde te verspillen. Ze leerden de waarheid niet, ze wisten niet beter. Gedurende een van die lessen stond ik op en vertelde de professor, dat zijn inlichtingen verkeerd waren en dat zij uit het Zuiden kwamen. Wij zijn naar het Noorden getrokken en wij wisten ook hoe ver, want onze

tekenen en verslagen waren nog in de rotsen aanwezig. Ons volk ging helemaal naar het Zuiden van Canada en keerde terug naar de Columbia rivier en dat is gedurende vele generaties ons land geweest.

De professor lachte mij uit en noemde mij dwaas. Ik heb die school verlaten. Ik ben naar een andere school gegaan om daar mijn kennis te verrijken, maar ook daar werden verkeerde beginzelen onderwezen. Ik bleef daar slechts enkele maanden. Het was hopeloos, want niemand wilde naar mij luisteren. Zij dachten, dat zij alles wisten. Maar wij weten, dat wij uit het Zuiden komen."

De Hopis zeggen, dat zij over de oceaan kwamen. De Navajos geloven, dat zij van de andere zijde der aarde door een koker hier kwamen. En de Papagos geloven, dat zij door een goddelijk middel naar dit land geleid zijn.

Onlangs was ik op de Papagos reservatie en een van onze nieuwe bekeerden tot de Kerk vertelde mij het volgende: „Ik heb mij nooit bij een kerk aangesloten omdat de predikanten en priesters van de verschillende kerken niet onderwijzen zoals ik het in de Bijbel lees. Ik kon er niet in lezen wat die andere kerken leren en er uit op maken. Ik spreek de taal der Papagos want ik heb mijn hele leven bij hun geleefd en ik ken hun geschiedenis en tradities. Toen ik het Boek van Mormon las, dat mij door zendingen werd gegeven las ik de geschiedenissen der Papagos en ik wist, dat het

waar was. Uw zendingen lazen de Bijbel op dezelfde manier als ik, en daarom weet ik dat dit de ware kerk is, en dit is de reden waarom ik tot de kerk toetrad." De Papagos geloofden, dat zij met schepen de oceaan zijn overgestoken en dat zij op hun tochten door een bal geleid werden. In deze bal bevond zich een naald, die de richting aanwees, die zij moesten gaan. In de Papago taal wordt deze nog tot op heden de „Liahona" genoemd.

Een Navajo vrouw met haar baby.

De overleveringen der Navajos vertellen ons, dat een man met zijn vrouw en vier zonen zeer

lange tijd geleden naar dit land kwamen. Zij hebben in de taal van hun stam deze vier namen en ik mag ze U niet noemen. De twee oudere broers waren opstandig tegen hun twee jongeren, die hen als leiders waren gesteld. De twee oudere broers leefden met hun kinderen in het bos en voorzagen in hun onderhoud door jacht en door het gebruik van krijgswapenen. Zij maakten oorlog met hun twee jongere broers en plunderden. Zij bedekten hun lichamen met modder en werden een donker volk. De twee jongere broers werden een ijverig volk en zij bouwden huizen en steden van steen. Zij legden tuinen aan en beplantten de velden. Zij bedekten zich niet met modder en bleven blank. Vele generaties verstreken en er waren altijd oorlogen en moeilijkheden en de kinderen van de twee oudsten vielen de anderen aan.

Toen kwam er een nacht, dat de zon niet verdween en het was die hele nacht licht en de mensen waren opgewonden en ongerust. Toch waren er nog steeds moeilijkheden en toen kwam na enige jaren gedurende drie dagen een duisternis.

De Hopi overleveringen vertellen dezelfde geschiedenis, alleen zijn zij een beetje uitvoeriger aangaande die duistere periode. Gedurende deze dagen woedden er geweldige vernietigingen over het land; het aanzicht der aarde werd veranderd, steden en dorpen werden door wervelingen weggevaagd, geweldige

vrees en dood regeerden. Heden nog zijn de Hopis ontzaggelijk bang voor wervelingen. Als er een zou komen terwijl zij op hun velden aan het werk zijn, zullen zij zich verbergen. Zouden zij in een werveling terecht komen, dan staan zij rechtop met hun rechterhand op de borst en hun linkerarm voor het hoofd opdat zij niet weggevaagd zullen worden, zoals de mensen van vroeger.

De Navajos geloven, dat kort na deze vernietiging en duisternis een groot wit persoon op de wolken verscheen en dat hij hen onderwees en bij hen woonde en veel goeds bracht.

De overleveringen van de „Grote Witte God” is overheersend tussen alle stammen, die mij bekend zijn. Het is de overlevering van de Mayas en Azteken. Na het bezoek van deze grote „Witte God” leefden de mensen gedurende vele jaren in vrede. Zij waren allen verenigd en waren eensgezind. Voor vele jaren waren er geen oorlogen en werd geen bloed vergoten. Men genoot van de mooie dingen des levens. Toen kwam er een tijd waarin zij wederom begonnen te vechten en oorlogen en ontevredenheid braken uit en aan het einde van deze periode werden de blanken vernietigd. Alleen de Indianen bleven over. Weer was er een tijd van vechten en verdeeldheid en zij werden in vele stammen verdeeld met vele verschillende talen.

De mensen verloren hun geschriften en hun boeken, maar

zoals de Hopis zeggen werden zij niet zonder hoop gelaten. Er zou een dag komen, dat jonge mannen met blauwe ogen aan hun deur zouden kloppen en deze zouden hun geschriften en hun ware geschiedenis terugbrengen. Zij zouden uit het Oosten komen en men zou hen herkennen aan hun uitgestrekte hand en zouden hen „Mijn Broeder” en „Mijn Zuster” noemen.

Zij verwachten ook de terugkeer van de „Grote Witte Geest”. Zij verwachten de terugkeer van hun ware kerk, die zal komen als er veel verwarring op aarde is. Er zullen vele kerken zijn, die allen zeggen, dat zij de waarheid hebben. Zij moesten zich bij geen van deze kerken aansluiten, maar moesten God in hun kivas aanbidden, totdat de boodschappers met de ware tekenen zouden verschijnen. Men hoeft zich erg in de geschiedenis te verdiepen om te weten, hoe hartelijk Cortez en Pizarro door de Mexicaanse stammen werden ontvangen.

Ook bevindt zich op het ogenblik onder de Hopis een stenen boek. Ik heb het gezien, een voorrecht, dat slechts enkele blanken gehad hebben. Ik kan het niet beschrijven, daar ik beloofd heb dit niet te doen. Ik kan alleen maar zeggen, dat indien men er enige meters van verwijderd is, het als een modern boek er uitziet. De geschiednissen, die in dit boek staan zullen tot hen teruggebracht worden. Het boek zal eens geopend worden en iemand zal in staat zijn om het voor te lezen.

Het beginsel van het „Eeuwige huwelijk” is voor vele stammen niets nieuws. Als de Hopis een huwelijk voltrekken is het een prachtige ceremonie. De bruid draagt een prachtig wit gewaad, dat met de hand door haar verloofde is geweven. Het is een heilige gebeurtenis en wordt voor eeuwig bedoelt. Het is niet: „Totdat de dood U scheidt!” Zij geloven, dat kinderen rein zijn en geen doop of enige andere verordening van node hebben. Als zij zouden sterven, dan keren zij onmiddellijk naar de God terug, die hen geschapen heeft. Om deze redenen worden kinderen nooit begraven. Men neemt hun dode lichaam en plaatst het ergens in een rotsspleet. Opdat de grote Geest ze gemakkelijk tot zich kan nemen.

De Indiaanse stammen hebben hun eigen ceremoniën. Zij hebben hun eigen geloof. Dit was speciaal het geval voordat de zogenaamde Christen Kerken onder hen verschenen. Zelfs heden nog hangen vele gelovigen aan hun oude tradities. Zij zeggen, dat zij Christenen zijn en dat zij een van de zogenaamde Christen Kerken gehoorzamen, maar diep in hun binnenste wachten zij nog steeds op de terugkeer van de „Grote Witte God” en de waarheid.

In vele van hun dansen, die meestal gebeden zijn worden belangrijke handgrepen gegeven. In verband met deze kiva ceremoniën worden speciale soorten kleding gedragen. In deze kleding bevinden zich bepaalde tekenen, die heilig zijn voor de

Indianen. Men vertelde mij, dat alleen getrouwen deze tekenen mogen dragen en dat alleen iemand, die waardig is aan deze verordening deel mag nemen.

Zekere wassing en zalvingen zijn gebruikelijk bij verschillende stammen. Gewoonlijk wordt dit met water en met het stuifmeel of meel van mais gedaan. Deze verordeningen zijn uiterst heilig voor de Indiaan. Als ik mijn beloften niet zou verbreken, zou ik U enige verordeningen voor de doden tussen de Piutes en de Utes vertellen. Vele stammen hebben uit overlevering de wetenschap, dat het volk eens zijn donkere huidskleur zal verliezen en wederom blank zal worden.

Enige maanden geleden bracht ik enkele dagen in het binnenland van een reservatie door, o.a. bezocht ik daar een oude medicijnman. Zijn tehuis was zo afgelegen, dat hij tot op die dag nog nooit van het Evangelie had gehoord. Toen wij samen in zijn huis zaten begon ik over het Evangelie te spreken, zijn buitengewoon aardige dochter diende als tolk. Toen ik eenmaal aan het vertellen was, kon ik zien, hoe zijn belangstelling groeide. Toen ik zover was gekomen en hem van het bezoek van de Heiland op dit (Amerikaanse) vasteland vertelde en dat Christus ook hier twaalf mannen aangesteld had, kon hij zijn ongeduld niet bedwingen. In zijn eigen taal, want hij sprak geen Engels, zei hij: „Dat weet ik.“ Hij hield zijn hand op en noemde de twaalf apostelen die door de

Heiland waren gekozen. Hij noemde hen allen bij hun naam en precies in volgorde. Toen ons gesprek vorderde, nam hij er steeds meer deel aan en vulde vele gedeelten met zijn wetenschap aan. Hij was zo geboeid dat hij niet eens meer opmerkte, dat wij blanken waren. Hij voegde de geschiedenissen van zijn volk en de boodschap van de Herstelling van het Evangelie in één. Later op die dag zaten wij in de schaduw voor het huis en ik vroeg hem, of hij de namen van de twaalf zou willen geven opdat ik ze zou kunnen opschrijven. Hij dacht er een ogenblikje over na en waarschuwde mij, dat als ik ze zou schrijven ik ze nooit aan de wereld zou moeten openbaren. Ze waren heilig en moesten niet lichtzinnig gebruikt worden. Maar omdat ik zijn vriend was en de geschiedenis toch al wist zou hij ze mij zeggen opdat ik ze zou kunnen opschrijven en voor mijzelf behouden. Hij noemde hen één voor één en allen op hun plaats; er was geen afwijking mogelijk.

Toen wij daar zo zaten trachtte ik iets anders te weten te komen. „Wie zijn de drie van deze twaalf, die niet gestorven zijn?“ vroeg ik. Zijn ogen flitsten en hij keek mij onderzoekend aan. Het scheen alsof ik zijn gedachten kon lezen, die ongeveer zo waren: „Hoe kan een blanke man zoiets weten?“

Ik ging voort en zei: „Ja, ik weet er van, dat staat hier in dit boek, het Boek van Mormon. Het is geen geheim. Uw voorvaderen

hebben het opgetekend en wij hebben het nu. Ik wilde alleen maar zien, of U mij de namen ook kon geven van de drie."

Hij zat daar gedurende enige tijd met zijn hoofd gebogen. Eindelijk keek hij op en zei: „De namen van de Twaalf, die ik U net gaf zijn niet van de Twaalf, die hier gekozen zijn, maar van de andere Twaalf, die de Heiland aan de andere kant van het grote water koos, voordat Hij hier naartoe kwam. Hun namen zijn heilig en zij moeten niet lichtzinnig gebruikt worden." Na een poosje vroeg ik hem, of hij mij de namen van de Twaalf niet zou willen geven, die de Heiland hier koos. Hij keek mij aan met tintelende ogen en zei: „Mijn vriend, voor vandaag heb je genoeg. Je komt maar weer eens terug." Hij stond haastig op en ging naar de andere kant van het erf en bemoeide zich met enige schapen. Terwijl ik daar zo zat en over ons gesprek nadacht, kwam zijn vrouw naar mij toe en waarschuwde mij omtrent de heiligheid van deze namen en zei, dat deze slechts op hele bijzondere gelegenheden gebruikt mogen worden.

Op een andere keer werd mij iets verteld over de drie, die

nooit stierven. Enige van de oude patriarchen beweren dat zij de drie gezien hebben en dat zij met hen in vergaderingen gezeten hebben toen zij belangrijke gebeurtenissen van de Navajos bespraken. „Maar," zei een, „zij zijn niet zoals wij, ook al zien zij er precies zo uit. Zij zijn niet dood, toch is er iets met hun lichamen gebeurd. Zij kunnen met ons vergaderen en dan opeens in een oogwenk zijn zij helemaal aan de andere kant van de reservatie en vergaderen daar met andere Navajos. Ik weet niet hoe zij het doen, maar ik ken ze en ik heb vele keren met hen gesproken."

Ik heb slechts enige oppervlakkige onderwerpen kunnen aanhalen en ik ben er zeker van, dat er ontelbare belangrijke gebeurtenissen zijn die niet bekend zijn.

Het is buitengewoon interessant om tot slot op te merken, dat ik geen Indiaanse taal ken waar men de naam des Heren ijdelijk kan gebruiken. Er is geen Indiaanse taal waar men slechte woorden kan gebruiken. Zij moeten eerst Engels of de taal van een ander blank volk leren om dit te kunnen doen.

Vier dingen komen niet terug:

*Het gesproken woord,
De geschoten kogel,
De verstreken tijd,
De verzuimde kans.*

Vasten en Bidden

door Max B. Skousen

Ik geef U eveneens een gebod, dat gij van af nu aan in gebed en vasten moet voort gaan.

(L. & V. 88 : 76)

Wat kunnen wij omtrent het vasten leren? Het lijkt altijd, dat vasten betekent, dat wij niets moeten eten en dat daarmee alles afgelopen is. Dit is echter alleen de technische kijk op het werkelijke geestelijke vasten. Ik was dan ook verbaasd toen ik begreep, dat het algemene vasten, dat de Heer van ons verlangt niet betekent, dat wij totaal geen voedsel mogen gebruiken. Daar er verschillende manieren van vasten zijn laten wij eens over enkelen er van spreken.

De langste vasten waarover de schriften ons inlichtingen geven, waren die van de Heiland en van Mozes. Zij gingen veertig dagen zonder enig voedsel of water. Beiden werden door de Geest des Heren in de woestijn geleid. Wij weten niet wat er in die veertig dagen gebeurde noch van Christus noch van Mozes, maar wij weten wel, dat deze veertig dagen geheel aan een geweldige geestelijke ondervinding besteed werden. Klaarblijkelijk leefden zij gedurende deze periode in de

heerlijkheid des Geestes. Mattheus vermeldt, dat het niet tot na de vasten was; toen Jezus buitengewoon hongerig was, dat Satan hem verzocht. Hier kunnen wij de vasten het verst doorgevoerd zien. Vasten en gebed, waar de Geest des Heren de geest geheel ontwikkelt en de vensters des Hemels opent om licht en waarheid over de vastende uit te storten. De lichamelijke benodigdheden worden tot aan het eind van de vasten vergeten, het geeft niet hoe lang dit ook mag zijn!

Laten wij er even bij stilstaan om er over te denken welke manier van vasten en gebed ons grootste geestelijk feest zou moeten begeleiden. Het moet meer dan een tijd zijn waar wij alleen niet eten en drinken maar een tijd van vurig onophoudelijk gebed. Ik vind, dat wij vaak een grote fout begaan als wij de vasten van een ascetische kant gaan bekijken. Men betrapt zich zelf er vaak op, dat men meer over het „zonder voedsel gaan” nadenkt, dan over de dingen waarvoor deze tijd eigenlijk gebruikt zou moeten worden. De volmaakte vasten is, wanneer de wens voor gebed zo groot is, dat

er helemaal geen tijd is om over voedsel na te denken of om zich zelf met de benodigdheden des lichaams te bemoeien. Zuivere vasten geven ons tijd voor enorme geestelijke groei. Alma haalde dit aan toen hij verslag uitbracht hoe hij zijn getuigenis had verkregen door vele dagen van vasten en gebed.

Ik heb vele mensen horen zeggen, dat zij een dergelijke vasten en gebed werkelijk groots vinden, maar dat zij zelf dit nog nooit ondervonden hebben. Zij gevoelen, dat als zij in nood zaten, groot genoeg om hen te laten weten, dat zij geheel afhankelijk van de Here waren en hulpeloos, dat zij dan tot uitgebreid vasten en bidden zouden kunnen overgaan om zodoende een zegening des Heren voor zichzelf te verwerven. O, hoeveel onder ons zijn schuldig aan een dergelijke veronderstelling! Wij zijn gewillig om langdurige en vermoeiende uren te werken om slechts een beetje meer geldelijk gewin te verkrijgen en daardoor de gemakkelikheden van dit leven een beetje uit te breiden en toch zeggen wij, dat wij een dergelijke hoeveelheid energie niet kunnen verspillen om geestelijke schatten te verwerven.

Wij moeten niet gedwongen worden om de noodzakelijkheid van vasten en gebed te gevoelen. Gezegend is hij, die iets tracht te bereiken in plaats van alleen maar redding te zoeken. Daarom zijn zij gezegend, die zichzelf vernederen zonder daartoe ge-

dwongen te zijn.

De vasten zou door veel meer mensen volbracht worden als zij zouden begrijpen hoe zij in de geest moeten vasten. Velen onder ons zijn slaven van onze lichamelijke lusten, zodat ons lichaam onze geestelijke ontwikkeling onderbreekt. Wij zijn onderdanen van het vlees in plaats het vlees een onderdaan van de geest.

Onlangs ontmoette ik een man, die mij van de verandering van zijn lichamelijke verlangens vertelde. Het kwam door een ongeluk; hij moest zeven dagen zonder eten gaan voordat er enige hulp voor hem kwam. Voor dit gebeurde zei hij, dat wanneer hij slechts een maaltijd had moeten missen hij zich dan erg ongemakkelijk voelde en zelfs ziek er van werd. Maar sinds dit gebeuren, dat ongeveer 10 jaren geleden plaats had, heeft hij er geen last meer van gehad ook al sloeg hij vele maaltijden over.

Hieruit blijkt, dat totdat wij onze lichamen niet onder de duim hebben en hen laten weten dat wij de baas zijn, wij met de verlangens en aanmatigheden van het vlees moeten vechten. Daar het onze taak is om meester over ons lichaam te zijn, bieden vasten en gebed ons een goede gelegenheid om dit te laten blijken.

Dat wij ook in dit opzicht matigheid moeten gebruiken blijkt uit de goede raad van President Joseph F. Smith: „Ik zeg U mijn broederen, dat als U voor de zieken en degenen, die ons geloof en onze gebeden van node heb-

ben vast en bidt, gaat dan niet te ver in dit vasten en bidden, maar weest verstandig en voorzichtig. De Here kan eenvoudige gebeden, die in geloof gedaan worden horen al bevatten zij maar enkele woorden en Hij zal ons vasten, dat niet langer dan 24 uur zou moeten duren, net zo goed aannemen als een gebed van duizend woorden en vasten voor een maand.

Wij vinden nog enkele andere vermaningen in de Bergrede:

„En wanneer gij vast, toont geen droevig gezicht gelijk de geveinsden; want zij mismaken hun aangezichten, opdat zij door de mensen mogen gezien worden als zij vasten. Voorwaar, ik zeg U, dat zij hun loon reeds hebben. Maar gij, als gij vast, zalf Uw hoofd en was Uw aangezicht, opdat het door de mensen niet gezien worde, dat gij vast, maar door Uw Vader, die in het verborgen is; en Uw Vader, die in het verborgen ziet, zal U in het openbaar vergelden.”

(Matth. 6 : 16-18)

Laten wij nu nog even bij een derde soort vasten stil staan, de gedeeltelijke vasten. Als wij in Afd. 59 van de Leer en Verbonden lezen aangaande de Sabbat kunnen wij de betekenis hiervan zien. „Doch gedenkt, dat gij op

deze, des Heren dag uw offers en uw sacramenten den Allerhoogsten moet offeren, en uw zonden voor Uw broederen en de Here belijden. En op deze dag moet gij niets anders doen, dan alleen uw voedsel met eenvoudigheid des harten bereiden, opdat uw vasten volmaakt zij, of met andere woorden, dat uw vreugde volkomen zij. Voorwaar, dit is vasten en gebed, of met andere woorden verheuging en gebed.”

Elk gezin van Heiligen der Laatste Dagen zou zich moeten realiseren dat deze vermaning het zeer duidelijk maakt, dat de Sabbat geen feestdag is. Het is niet in overeenstemming met de wil des Heren om op Zondag de grootste maaltijd van de week te gebruiken. Een dergelijke omslachtige bezigheid ontnemt die dag niet alleen zijn geestelijke bedoeling maar voorkomt ook dat wij het een dag van vasten en gebed maken. Wij zouden zoveel mogelijk het voedsel van te voren bereiden, dat wij op de Sabbat ons maal met waarachtige eenvoudigheid des harten zullen kunnen gebruiken.

Laten wij deze Hemelse Leidraad goed onthouden en overdenken: „Ik geef U eveneens een gebod, dat gij van nu af aan in gebed en vasten moet voortgaan!”

Waakt en bidt, opdat gij niet in verzoeking des duivels moogt worden verleid, dat hij U niet overmeestere. (Alma 34 : 39)

Onze Zonnehoek

Bijlage van „De Ster”
voor onze zonnige jeugd

Verzorgd door J. Westerduin

De Wedstrijd.

Grootmoeder keek een beetje benauwd uit het raam toen zij al die vogels zo maar in de kerseboom zag zitten. De boom was vol met heerlijke rode kersen en de vogels lusten die ook wel.

„Wij moesten eigenlijk kersen gaan plukken,” zei zij tot zichzelf en half tot Jimmy en zijn nichtje Pam, die op bezoek was. „Grootvader moest naar de stad vandaag en ik moet andere dingen inmaken, dus... daar zal wel niet veel van komen,” ging zij een beetje afwezig verder. „Ik zal een paar gaan plukken,” zei Pam, die nog aan de ontbijttafel zat. „En ik ook,” riep Jim. „Ik zal de hoge gaan plukken!” „Ik kan die hoge ook krijgen,” riep Pam.

„Wat zouden jullie van een wedstrijd zeggen? Degene, die de meeste kersen plukt krijgt van mij een mooi dierenboek met allemaal platen van dieren uit Afrika,” stelde grootmoeder voor. Jimmy en Pam stemden gretig toe. Jimmy keek naar Pam's kleren. Die waren helemaal niet goed om een boom mee in te gaan klimmen. Prachtige sandaaltjes en een geel speelpakje met geborduurde vlinders. Hij droeg een blauwe werkbroek en tennisschoenen. En dan... Pam kwam uit de

stad. Hoe kon zij ooit tevoren kersen hebben geplukt en in een boom geklommen zijn? Dat dierenboek was toch al van hem, zij zou nooit tegen hem op kunnen!

Grootmoeder gaf hun allebei een klein emmertje om de boom mee in te gaan en de kersen er in te doen. Zij zette ook twee grote pannen onder de boom in de schaduw, dan konden de kinderen de emmertjes in de pannen leegmaken.

Pam was al boven in de boom aan het scharrelen. Jimmy stond nog beneden een beetje aarzelend, het zou wel gemakkelijker zijn om de lagere takken te plukken en het zou niet zoveel tijd vragen om de emmertjes leeg te maken. Hij zou later wel naar boven klimmen.

Toen opeens kwam Pams emmertje naar beneden vallen. „Wat moet ik nu doen?” vroeg Pam. Jimmy lette niet eens op haar, hij ging maar

door met het plukken. „Jimmy, zou je mij alstjeblijft mijn emmertje willen geven?” „Nee,” zei Jimmy, „mijn emmer is nog niet vol en ik zou tijd verliezen.” Toen dacht hij echter, dat het hare nog helemaal leeg was en het zijne al haast helemaal vol en dat het niet zoveel zou geven als hij haar emmertje zou geven. Hij gaf Pam het emmertje en toen zij er naar greep viel zij zomaar plons..... op de grond vlak naast Jimmy. Pam begon te huilen. „Wat is er aan de hand?” vroeg Jim. „Je arm of je been of wat doet nou zeer?” Pam schudde haar hoofdje. „Ik heb me niet bezeerd, maar mijn speelpak is gescheurd. Kijk eens! Het was net nieuw voor de vacantie.” „Je zou ook werkbrokken moeten dragen!” zei Jim en hij begon weer vlug kersen te plukken. „Je haalt me nooit in, ik zal de wedstrijd zeker winnen!” Maar tot zijn grote verbazing begon Pam niet eens te plukken, en hij zei: „Ik weet zeker, dat Oma het zou kunnen maken, zij kan goed naaien. Ze kan er misschien wel een zak op zetten met vlinders er op dan zou je het helemaal niet kunnen zien.” Pam was weer gerustgesteld. En ze was heel blij met het idee van Jim. Jimmy gaf haar een kers en nam er zelf ook een. Het was een zure en hij kreeg er kippenvel van maar toch at hij er nog twee.

„Ik zal hier beneden blijven en plukken,” zei Pam, maar ik kan er niet bij komen!” Zij was niet zo groot als Jimmy. Jimmy vroeg zich af, of zij die kist bij het hek wel had gezien, maar Pam trok de takken al naar beneden en begon te plukken. Het ging erg langzaam en de bodem van het emmertje was nauwelijks bedekt. Eindelijk ging Jimmy naar het hek en haalde de kist voor haar om er op te staan. „O, dank je wel,” straalde Pam, „nu kan ik heel wat meer kersen voor Oma plukken.” Een hele tijd werkten zij flink door en hielden alleen maar eventjes op om de vogeltjes weg te jagen. Zachtjes aan vulden de pannen zich met mooie rode kersen als de kinderen hun emmertjes er in deden.

De zon was erg heet en Jimmy wilde graag iets gaan drinken. Hij zou heel vlug naar de keuken kunnen lopen, Pam zou hem ondertussen in kunnen halen! Zij had haast net zoveel kersen als hij en zo besloot hij om maar een beetje dorst te lijden.

Toen opeens kwam Oma het huis uit hollen! Pam keek verschrikt op en Jim vroeg: „Wat is er aan de hand?” Hij liet zijn emmertje vallen en liep grootmoeder achterna. „De koeien zijn er op de een of andere manier uit gekomen!” heigde Oma. „Ze zijn allemaal op

straat! Ik moet ze weer naar binnen jagen!” Zij raapte vlug een stok van de grond op.

„Ik zal U helpen, Oma!” zei Jim. „Goed hoor, jongen! Die auto's rijden zo hard, ik zal er maar niet aan denken wat zou kunnen gebeuren!”

De koeien waren overal langs de straat; zij graasden vreedzaam langs de kanten net alsof zij in hun eigen weiland waren. Jimmy hoorde een auto aankomen toen Oma de koeien naar de stal begon te drijven. Hij ging midden op de weg staan en zwaaide met z'n armen. De auto stopte en de chauffeur vroeg, of hij behulpzaam kon zijn. „Nee,” zei grootmoeder, „dank U wel, ik heb mijn kleinzoon om mij te helpen!”

Oma en Jimmy kregen de koeien veilig naar binnen. „Wij zullen ze maar op het erf laten totdat grootvader thuis komt,” zei grootmoeder. „Zijn wij nu klaar?” vroeg Jimmy. Hij wilde weer heel vlug naar de kersenboom terug. „Ja,” zei grootmoeder, „ik zal ze alleen maar een beetje hooi geven, dan hebben ze wat te eten.” „Dat zal ik wel doen, Oma,” zei Jim. Toen hij boven op de hooiberg klom, wist hij, dat hij de wedstrijd verloren had. Hij zou Pam niet meer kunnen inhalen. Nu zou zij het mooie dierenboek krijgen. Maar ja, dit kon nu eenmaal niet anders. Opa liet Oma nooit hooi aan de koeien geven en hij zou het haar ook niet laten doen. Hij maakte helemaal geen haast om de wedstrijd voort te zetten. Hij wandelde op zijn gemak met Oma mee. Toen kwam Pam naar hun toe en ze riep opgewonden: „Ik ben helemaal klaar!” „Dan is de wedstrijd over, hé?” vroeg Jim. „Ja hoor, kom maar eens kijken!”

Ze gingen samen naar de boom toe en toen had je Jims ogen eens moeten zien, ze werden heel groot van verbazing want daar stonden twee grote pannen tot aan de rand vol met kersen. „Maar... éh... wat heb je... wat?” stotterde Jimmy. „Wij zijn precies gelijk, ik heb eerst mijn pan vol geplukt en toen jij grootmoeder aan het helpen was heb ik jouw pan vol gemaakt en zie je nu wel, we zijn precies gelijk uitgekomen!”

Jimmy was voor een ogenblik sprakeloos maar toen moesten zij beiden heel erg lachen.

„Ik had wel gedacht, dat het gelijk spel zou worden,” zei grootmoeder toen zij de kersen naar binnen droegen, „het is maar een goed ding, dat ik twee van die mooie dierenboeken meegebracht heb toen ik verleden week naar de stad ben geweest!”

Attentie

Attentie

Hier volgt wederom het rooster van de vergaderingen welke gedurende het bezoek van Elder en Zuster Kimball in onze Zending gehouden zullen worden. Elkeen is hartelijk uitgenodigd deze vergaderingen bij te wonen. Wij willen onze leden van het Haagse en Utrechtse District er even attent op maken, dat er enige wijzigingen zijn aangebracht en dat de vergaderingen aldaar gehouden zullen worden zoals hieronder vermeld wordt.

- Amsterdam** Zondag 17 Juli 1955. 's Middags 4 uur.
Districts-Conferentie.
Woensdag 20 Juli, 1955, 's Avonds 7.30 uur
Priesterschap, Z.H.V., Ambtenaren en Ambtenaressen Vergadering.
Weteringschans 101, Amsterdam.
- Antwerpen** Vrijdag 22 Juli 1955. 's Avonds 7 uur
Priesterschap, Z.H.V., Ambtenaren en Ambtenaressen Vergadering en 's Avonds 8 uur Districts-Conferentie, Frankenlei 8, Antwerpen.
- Arnhem** Maandag 18 Juli 1955. 's Avonds 7 uur
Priesterschap, Z.H.V., Ambtenaren en Ambtenaressen Vergadering en 's Avonds 8 uur Districts-Conferentie, Prins Hendrikstraat 36, Arnhem.
- Groningen** Dinsdag 19 Juli 1955. 's Avonds 7 uur
Priesterschap, Z.H.V., Ambtenaren en Ambtenaressen Vergadering en 's Avonds 8 uur Districts-Conferentie Poelestraat 54, Groningen.
- Den Haag** Zondag 17 Juli 1955. 's Morgens 10 uur.
Districts-Conferentie, Tuinzaal van de Haagse Dierentuin, Benoordenhoutseweg 1.
Donderdag 21 Juli 1955. 's Avonds 8 uur.
Districts Priesterschap en Z.H.V.-Vergadering, Loosduinsekade 11, Den Haag.
Zaterdag 23 Juli 1955. 's Avonds 7.30 uur.
Ambtenaren en Ambtenaressen Vergadering, Loosduinsekade 11, Den Haag.

Rotterdam

Zaterdag 16 Juli 1955. 's Avonds 7.30 uur
Priesterschap, Z.H.V., Ambtenaren en Ambtena-
ressen Vergadering Oosteinde 73, Rotterdam-N.

Zondag 24 Juli 1955. 's Morgens 10 uur Districts-
Conferentie Bas Jungeriusstraat 121, R'dam-Zuid.

's Middags 4 uur Inwijdingsdienst van het nieuwe
gebouw te Rotterdam-Noord (Oosteinde 73).

Alle leden van de zending zijn vriendelijk uit-
genodigd deze bijzondere vergadering bij te
wonen.

Utrecht

Vrijdag 15 Juli 1955. 's Avonds 8 uur
Priesterschap, Z.H.V., Ambtenaren en Ambtena-
ressen Vergadering.

Maandag 25 Juli 1955. 's Avonds 8 uur
Districts-Conferentie in gebouw „Trianon“, Oude
Gracht 252, Utrecht.

* * * * *

De Tiende is een beproeving voor Uw eerlijkheid.

(Gedachten uit een toespraak door Elder Milton R. Hunter ter gelegenheid van de
General Conferentie der Kerk in October 1950).

Langer dan tweeduizend jaar geleden zei een oude Hebreeuwse profeet toen hij de
wil des Heren bekend maakte:

„Zal eens mens God beroven? Maar gij berooft Mij en zegt: Waarin beroven wij
U? In de Tiende en het heoffer!“ (Maleachi 3 : 8).

De profeten Gods vertellen ons, dat de aarde des Heren is mitsgader de volheid
er van. Wij zijn slechts beheerders. Onze huur is een tiende van al hetgeen wij
verdienen..... Iedereen, die een lid van de Kerk is, heeft een verbond met God
gesloten en daarbij ook beloofd om een tiende van zijn inkomen aan de Heer af
te staan. Toen wij in het water nederdaalden om gedoopt te worden leden van
de Kerk werden, accepteerden wij alle beginselen van het Evangelie, ook het
beginsel van Tienden.

De Heer heeft ons de Wet van Tienden gegeven opdat wij kunnen tonen, dat wij
Hem liefhebben. Verklaart Hij niet: Als gij Mij liefhebt onderhoudt Mijne geboden!
Als wij daarom Tienden betalen, dan hebben wij een tastbaar bewijs gegeven, dat
wij de Here liefhebben.

De Heer heeft ons de Wet van Tienden gegeven opdat wij onze gehoorzaamheid
kunnen tonen. De bedoeling is om ons te beproeven of wij ook getrouw zijn in
alle dingen, die de Here van ons vraagt.

En verder, de Heer heeft ons de Wet van Tienden gegeven om onze gereedheid
om het Koninkrijk van God binnen te kunnen gaan beproeven en om verhoging
te ontvangen.

O.O.V. CONFERENTIE 1955

Elder Cal H. Barlow

Op 28, 29 en 30 Mei werd te Rotterdam de 21ste O.O.V.-Conferentie gehouden. Leden en zendelingen uit Nederland en België begroetten elkaar zoals slechts Heiligen der Laatste Dagen het kunnen doen. Vele leden hadden een lange tijd gespaard om deze gebeurtenis mee te kunnen maken. De Rotterdamse leden openden hun deuren en hun harten voor velen en andere slaapgelegenheden werden in de Kerkgebouwen van het Rotterdams District verschaft. De Conferentie stond onder de leiding van Elder Donald M. Peck en Elder Don. L. van Noy. Vele anderen waren behulpzaam bij het organiseren van dit driedaagse feest.

Op 28 Mei, 's middags om 4 uur, begon de Conferentie met een vergadering voor de ambtenaren en leraren der O.O.V. in het nieuwe gebouw te Rotterdam-Noord. Hier werden vele instructies verstrekt omtrent verschillende onderwijsmethododes en het gebruik van aanschouwelijk onderwijs. Er werden enige korte toespraken gegeven door degenen, die de leiding van deze vergadering hadden en ook het doel van de nieuwe lessen voor het volgende O.O.V.-Jaar werd duidelijk naar voren gebracht.

Om 8 uur die avond, toen jong en oud in het Groot Handelsgebouw bij elkaar waren, werd er met het gezellige programma voor die avond van wal gestoken en daarna volgde het jaarlijkse Goud- en Groen Bal. Deze avond stond onder leiding van de Broeders Kik en Dircks en de 550 aanwezigen waren het allen eens dat het een succes was.

Zondag 29 Mei was een stralende dag, om 10 uur vergaderden 485 Heiligen voor de eerste dienst van deze Conferentie. Het was een heel onverwachte verrassing toen ook Elder Mark E. Peterson van de Raad der Twaalven, die voor de eerste keer in Holland was, aanwezig was.

In deze vergadering werd het Evangelie met een geest van liefde en geloof door vele leden en leiders van de O.O.V. uiteengezet, zij getuigden ook van hun dankbaarheid, dat zij leden van de Kerk van Jezus Christus mogen zijn. „Wij moeten onze lichamen gezond en rein houden. Zij zijn voor de Eeuwigheid bestemd.” Dit en andere onderwerpen waren aan de orde van de dag.

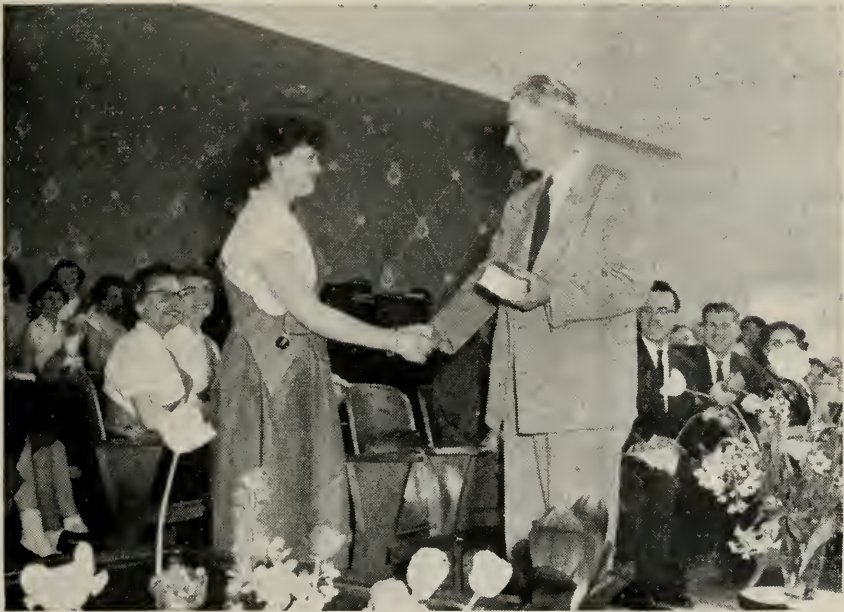
Het Bijenkorf Koor.

President en Zuster van Dam en het O.O.V. Bestuur met de winnaars en winnaressen van de verschillende onderscheidingen.

*Het Bestuur van de O.O.V. met de medewerkers
van de O.O.V. Conferentie.*

*Zuster Suze van Rosmalen overhandigd Elder Mark E. Peterson
een kleine herinnering aan Holland.*

Het Bijenkorf Koor van de Nederlandse Zending zong gedurende de morgen- en namiddag vergaderingen. Hun Bijenkorf liederen werden op een zeer mooie wijze ten gehore gebracht en het was zeer indrukwekkend. Het koor stond onder leiding van de Zusters Daryl van Dam en Criesta Thomas.

Elder Peterson richtte zich ook tot de vergadering, zijn woorden werden vertaald door Zuster Johanna Westerduin. De Apostel merkte o.a. op, dat dezelfde geest hier heerst als bij hem thuis in Amerika. De hoofdzakelijkste gedachte van zijn toespraak was: „Een waar begrip van God en hoe wij hem moeten dienen. Het doel van het Evangelie is, om ons te helpen sterk en standvastig te worden zoals God en Jezus Christus.” — Het was werkelijk een geestelijk feest voor een ieder daar aanwezig. De reisplannen van Elder Peterson maakten het noodzakelijk, dat hij onmiddellijk na zijn toespraak moest vertrekken om zijn vliegtuig te kunnen halen en zijn werkzaamheden in Europa voort te zetten.

De namiddagvergadering begon om 3 uur, ook hier richtten jonge leden van de O.O.V. het woord tot de vergadering van 450 mensen. De hoofdzakelijkste spreker van deze dienst was onze geliefde zendingspresident Donovan H. van Dam. Door hem werden allen ingelicht, dat het doel van deze conferentie was om het geloof van de jeugd op te bouwen en juiste beginselen van het Evangelie te onderwijzen, opdat zij de toekomstige leiders der Kerk zullen kunnen zijn.

De avond werd met een Haardvuuravond besloten, die onder leiding van Elder Don L. van Noy stond. De Amsterdamse Padvinders openden met het hijsen van de driekleur en verder amuzeerden men zich met gezang en muziek onder leiding van Elder Lawrence Lyon. Iedereen genoot van deze avond en trok daarna voldaan naar de verschillende slaappleaatsen.

Al vroeg Maandagmorgen werden de wedstrijden in declamatie, debateren, muziek en openbaar spreken gehouden. Er waren veel deelnemers uit alle leeftijdsgroepen. De Padvinders toonden die morgen hun handigheid in hun vak. Deze morgen werd op een buitengewoon goede manier besteed en bracht het werk en de studie van het afgelopen jaar duidelijk naar voren.

's Middags ontmoette men elkaar in het Kralingse bos om hier vele sporten te beoefenen. Enige van de „grotere” Elders lieten ons een klein staaltje „worstelen” zien. Allen hebben zich heerlijk vermaakt in dit mooie gedeelte van Zuid-Holland met zijn diepe zachte gras en ook de zon deed buitengewoon goed haar best om deze gebeurtenis iets onvergetelijks te maken.

De laatste vergadering van deze driedaagse conferentie begon 's avonds om 7 uur. De onderscheidingen voor het werk van het afgelopen jaar werden door President Donovan H. van Dam uitgereikt en ook de onderscheidingen voor de wedstrijden van die morgen. Ook deze vergadering werd beëindigd met een kort programma van volkszang en toneel. Wederom was een succesvolle O.O.V.-Conferentie ten einde en allen togen huiswaarts nadat zij veel geestelijk voedsel hadden ontvangen om het volgende O.O.V. jaar met moed en vertrouwen te beginnen.

Iedereen, die deze dagen in Rotterdam was, heeft een blijvende herinnering voor het leven ontvangen.

* * * * *

De Boemerang.

Eens ontving een Australische jongen een nieuwe boemerang van zijn ouders. Hij was er zo verrukt over, dat hij zijn oude maar meteen wegwierp.

U weet natuurlijk wat er gebeurde. Iedere keer als hij dacht, dat hij het ding voor goed kwijt was, kwam het weer terug en soms van een heel andere richting als hij had verwacht.

Zo zoudt ook U hetzelfde kunnen ondervinden als U soms eens een gedachteloos woord over iemands verschijning, eigenschappen of daden zoudt wegwerpen. Als U het helemaal niet verwacht zullen deze gedachteloze woorden met volle kracht naar U terugkeren. Vaak zullen zij een wonde of een kneuzing achter laten, die maar heel langzaam geneest.

Zeer vaak keren complimenten, die wij met een oprechte bedoeling geven ook op deze manier terug en zij kunnen slechts vrienden achter laten. Vrienden, die wij altijd zullen hebben en geen kneuzingen.

„Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeelt wordt!
Want met welk oordeel gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden.
Met welke maat gij meet, zal U wedergemet worden!”

VERZORGD DOOR
ELDER A. L. LYON

Het Lied van de Maand

„Het Goede betrachten” No. 20

I. Muziek en Woorden.

Het bekende lied „Het Goede betrachten”, is uitgekozen om gedurende de maand Augustus als zangoefening in de Zondagscholen te dienen. De opwekkende melodie is van James Lucas en de krachtige text naar de woorden van de Engelse Hervormer Charles Wesley. Veelal wordt het gebruik van dit lied tot Nieuw Jaar beperkt, maar zijn aansporende boodschap zal ons gedurende het gehele jaar kunnen helpen. Dit lied is zeer passend als Openings-, Tussen of Slotlied voor alle vergaderingen. Een verstandig dirigent zal dit en andere liederen van dit soort in alle vergaderingen gedurende het jaar gebruiken.

II. Voor de Dirigent.

Ten eerste moet de dirigent hetgeen hij gaat leren zelf goed kennen! Zo moet het lied voor de maand Augustus eerst grondig doorgenomen worden. Eerst

door de dirigent alleen en daarna samen met de organist. Op deze wijze kunnen beiden met de moeilijkheden van het lied bekend worden en deze overbruggen. Er zijn geen twee liederen precies hetzelfde, evenmin als twee verschillende mensen. — De snelheid van dit lied is matig — twee slagen tot een maat. Begin met een duidelijke opmaat en ga voort op een stevige manier. De vier fermates, die wij in de maten 10, 12, 14 en 16 vinden, moeten goed geoefend worden zodat alle verwarring voorkomen wordt. Wanneer de muziek bekend is dring er dan op aan de woorden uit het hoofd te leren. Het zou zeer fijn zijn, als alle leden aan het eind van Augustus dit zouden kunnen. Als er niet voldoende boeken aanwezig zijn gebruik dan een bord of een groot vel papier. Gebruik alle mogelijkheden om deze lessen zo interessant en aantrekkelijk mogelijk te maken. Als U goed voorbereid bent kunt U ten eerste aan de goede geest van

een vergadering toevoegen. Gebruik deze nieuwe liederen vaak, de leden zullen ze met vreugde zingen en zodoende beter leren.

III. Voor de Organist.

Ken Uw muziek! Sta er op, dat U met de dirigent oefent. U zult anders blinden zijn, die de blinden leiden, en dat gaat niet! U moet het tempo van de liederen van tevoren weten en ook andere onderdelen die de dirigent zal gebruiken. U zult het buitengewoon moeilijk vinden een totaal vreemde maatslag te volgen. Speel zoals de dirigent het aangeeft snel of langzaam. Ontwikkel nooit Uw eigen tempo! Plaats U altijd zo, dat U de dirigent kunt zien. Als U speelt zing dan alstublieft niet, een goed organist zingt nooit als hij begeleid — begeleiden is Uw taak, niet zingen.

IV. Algemene Instructies.

Vaak komt de vraag naar voren: „Wat kan ik doen zodat de mensen in de zaal naar mij zullen kijken wanneer ik dirigeer?” Het

antwoord is heel eenvoudig: U kijkt naar hun! Te vaak leidt de gemeente de dirigent in plaats van de dirigent de gemeente. Oefen Uw gemeente er in om naar U te kijken gedurende de zangoefeningen in de Zondagschool en begin niet totdat U aller attentie hebt. Ook dit vraagt samenwerking met Uw begeleider. Hij moet tegelijk met U beginnen niet tevoren of er na. Uit ervaring weten wij, dat een dergelijke samenwerking tussen dirigent en organist veel tot stand kan brengen. De gemeente zal dan onwillekeurig volgen daar er geen andere keus is.

Kijk vaak naar Uw gemeente en zij zullen naar U kijken, ook hier komt een glimlach goed van pas — probeer het eens. Wij hopen, dat voorafgaande suggesties U, als leiders van de muziek in onze Zending zullen helpen en dat de muziek als een onderdeel van het Evangelie iedere week vooruit mag gaan.

De Heer zegen U in het verbeteren en het leren van de Muziek in onze Zending.

*Het pad der rechtvaardigen is gelijk een schijvend licht,
voortgaande en schijnende tot de vollen dag toe.*

(Spreuken 4: 18)

*Wees nederig, en de Here Uw God zal U aan de hand
leiden, en U antwoord geven op Uw gebeden.*

(L & V. 120: 10)

Geef het te kennen

indien gij alles weet

RICHARD L. EVANS.

*

Ondanks de mens vele dingen heeft misbruikt, is de waarheid in deze laatste eeuwen tot een geweldig ontluiken gekomen. De Almachtige God heeft de mens toegestaan om in tot nu toe onbekend gebied door te dringen. Omdat wij nu een beetje te weten zijn gekomen wat er om ons heen gebeurt en een heel klein beetje leerden waarom, veronderstellen wij, dat wij veel meer weten dan wij eigenlijk doen. Als wij een weinig over de wetten der natuur en de geweldige krachten van het heelal leren, laten wij ons er dan herinneren, dat wij slechts ontdekkers zijn, slechts wezens, die deze machten gebruiken. Wij zijn niet de scheppers van dingen om ons heen!

Wij kunnen b.v. bijzondere medicijnen voorschrijven, maar de werkelijke genezing ligt bij een hogere macht. Wij kunnen ploegen, planten en verzorgen, maar de uiteindelijke groei moet door een hogere hand bevorderd worden. De antwoorden tot deze problemen liggen ver buiten ons bereik. Misschien zijn wij nu beter in staat om de vragen, die de Here eens tot Job uit de wervelwind richtte te beantwoorden, als wij ze in het geheel beantwoorden kunnen.

„Waar waart gij toen Ik de aarde grondde? geef het te kennen indien gij kloek van verstand zijt..... Toen de morgensterren tezamen vrolijk zongen en al de kinderen Gods juichten..... Wie heeft de zee met deuren toegesloten?..... Zijn U de poorten des doods ontdekt?..... Zijt U met Uw verstand gekomen tot aan de breedten der aarde?..... geef het te kennen indien gij alles weet..... Wie heeft de wijsheid in het binnenste gezet?..... Wie bereid aan de raaf haar kost?..... Zijn van U de verheugingschenkende vleugels der pauwen?..... Zult gij het paard sterkte geven?..... Vliegt de sperwer naar Uw verstand en breidt hij de vleugels uit naar het Zuiden?..... Is het naar Uw bevel, dat de arend zich omhoog verheft?

Hoe groter onze kennis wordt, hoe meer moeten wij beseffen, dat wij slechts heel weinig weten van hetgeen er om ons heen gebeurt; hoeveel groter zou ons geloof moeten zijn aangaande deze ongeziene werkelijkheden, hoe nederig zouden wij moeten zijn voor Hem, Die ons en alles andere in Zijn hand houdt.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

GEHUWD:

van Kouterik, Wouter; met Like Woustra te Utrecht.
Heyboer, Jacobus; met Sara Maria Van Soldt te Den Haag.

INGEZEGEND:

Stoffers, Julia Celina; 20 Maart 1955 te Groningen.
Hoogeboom, Arend Frederik; 11 Mei 1955 te Rotterdam N.

GEDOOPT:

Mosterd, Piaternella; 3 Juni 1955 te Rotterdam N.
Reiche, Adriana Maria; 3 Juni 1955 te Rotterdam Z.
Beverloo, Jaantje Maria Engelina Romijn; 3 Juni 1955 te Rotterdam N.
Schreuders, Hermanus Adrianus; 3 Juni 1955 te Dordrecht.

GEORDEND:

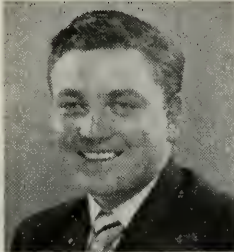
Luikinga, Willem Marinus; als Ouderling te Amsterdam 15 Mei 1955.
Franken, Barend; als Leraar 22 Mei 1955 te Arnhem.
Kramer, Frederik Hendrik; als Priester 22 Mei 1955 te Arnhem.
Mathijssen, Wilhelmus; als Leraar 22 Mei 1955 te Arnhem.
van Dee, Nicolaas; als Diaken 5 Juni 1955 te Utrecht.
Wöhler, Leendert Arnoldus; als Diaken 5 Juni 1955 te Vlaardingen.
Reedeker, Hermanus Hendrik; als Ouderling 11 Juni 1955 te Amsterdam.
Verschueren, Jan Hendrik; als Ouderling 12 Juni 1955 te Mechelen, België.
Van Maanen, Willem Frans; als Ouderling 12 Juni 1955 te Antwerpen, België.
Boudestein, Arie; als Leraar 12 Juni 1955 te Rotterdam Zuid.

OVERLEDEN:

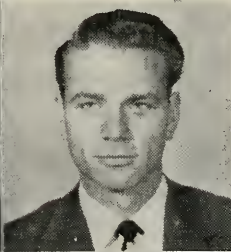
Amsen, Cornelia Kapelle; 9 Mei 1955 te Amsterdam.

AANKOMST EN VERTREK

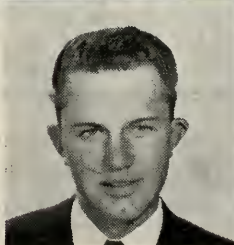
Herm. H. Reedeker

Joh. H. Springer

Elmer L. Bushnell

William F. Becker

AANGEKOMEN ALS ZENDELINGEN:

Bushnell, Elmer L.; van Meadow, Utah naar Haarlem.
Springer, Johannes H.; van Richfield, Utah naar Arnhem.
Becker, William F.; van Ogden, Utah naar Rotterdam Zuid.
Reedeker, Hermanus H.; van Amsterdam naar Utrecht.

OVERGEPLAATST:

Losee, Warren D.; van Den Helder naar Haarlem als G.P.
Horne, Raymond G.; van Gouda naar Haarlem.
Vuyk, Pouwel S.; van Rotterdam naar Den Helder.
Greenall, Charles E.; van Vlaardingen naar Antwerpen, België.
Crandall, Ronald A.; van Den Haag naar Antwerpen, België.
Barrett, Stanley M.; van Rotterdam naar Antwerpen, België.
Robinson, Albert D.; van Delft naar Ede, als G.P.
Hansen, Fred Jr.; van Leeuwarden naar Apeldoorn.
Smith, G. Robert; van Hilversum naar Groningen.
Midgley, Duane V.; van Antwerpen naar Leeuwarden.
St. Clair, Richard A.; van Amersfoort naar Den Haag.
Winterton, Harold D.; van Groningen naar Den Haag.
Jensen, Laurence W.; van Arnhem naar Delft als GP.
Poelman, B. Lloyd; van Rotterdam Zuid naar Den Haag.
Brim, Larry H.; van Ede naar Den Haag als Assistent-Overziener der O.O.V.
Pattillo, Elwin R.; van Apeldoorn naar Rotterdam Zuid.
Elder en Zr. Van der Waal, van Utrecht naar Rotterdam Noord als G.P.
Carpenter, Armal B.; van Amersfoort naar Gouda als G.P.
Crofts, J. De Loy; van Den Haag naar Vlaardingen.
De Vries, K. Lawrence; van Delft naar Utrecht als G.P.
Preece, Leland N.; van Antwerpen naar Hilversum.
Hadley, Dee W.; van Antwerpen naar Rotterdam N.
Thomas, Criesta J.; van het Zendingskantoor naar Amsterdam.

40-JARIG HUWELIJK

Op 14 Juli 1955 zijn Ouderling en Zuster Verbiest te Gouda veertig jaren met elkaar in de echt verbonden: Ouderling en Zuster Verbiest zijn beiden buitengewoon getrouwe leden van de Kerk en hebben sedert zeventwintig jaren al hun krachten gegeven om de gemeente Gouda op te bouwen. Zij hebben gedurende deze jaren vele verschillende functies in de Kerk bekleed en zijn steunpilaren voor hun broeders en zusters.

Beide jubilarissen verkeren nog in een goede staat van gezondheid. Wij verheugen ons in hun welzijn en willen hun var harte feliciteren met dit heugelijke feit. Moge de Heer U nog veel gezegende jaren met elkaar geven en mag U voortgaan om Hem te dienen en vreugde en kracht uit Zijn Eeuwige Evangelie scheppen.

Rectificatie: In het Juni-nummer is tot onze spijt een fout ingeslopen. Wij vermeldden dat Lucine Boersma Schippers overleden was. Deze naam moet zijn: **Lucina Boerstra Schippers.**

BOEKENNIEUWS

*Een keuze van waardevolle boeken die op uw
boekenplank een ereplaats moeten hebben.*

*

NEDERLANDSE LECTUUR:

De Leer en Verbonden	f 3,50
De Leringen van Joseph Smith	„ 2,25
De Leringen van Joseph Smith (volledig)	„ 5,50
De Parel van Grote Waarde	„ 1,50
De Profeet der Mormonen	„ 0,10
De Weg tot Volmaking	„ 2,—
Een doeltreffend Plan voor Zendingswerk	„ 1,50
Een Redelijke Theologie, door John Widtsoe	„ 0,60
Een Stelselmatig Plan voor het onderwijzen van het Evangelie	„ 1,50
Familietabellen	„ 0,03
Genealogische formulieren	„ 0,03
Het Boek van Mormon	„ 3,50
Het Boek van Mormon, Leer en Verbonden en Parel van Grote Waarde, in één band gebonden	„ 9,—
Joseph Smith vertelt zijn eigen geschiedenis	„ 0,10
Practische Verwijzer	„ 0,50
Stralend van Levend Licht-boekjes	„ 0,15
Tractaten los	vrij
Zangboek (gestencilde uitgave)	„ 1,—

ENGELSE LECTUUR:

A friendly discussion	f 0,40
Family groupsheets	„ 0,03
Pedigree charts	„ 0,03
Fundamental Principles of the Gospel	„ 0,95
Joseph Smith tells his own history	„ 0,10
Mr. Durant of Salt Lake City	„ 1,30
Smile Posts of Satisfaction	„ 4,—
The Book of Mormon	„ 5,75
The Book of Mormon, Message and Evidences	„ 1,30
The Great Apostacy	„ 1,30
The Plan of Salvation	„ 0,40
The Strength of the Mormon Position	„ 0,95
Tracts	vrij
The voice of warning	f 1,30
Why I believe the Book of Mormon to be the word of God	„ 0,40

Stort vandaag nog op gironummer 240615 of per postwissel
Laan van Pooor 292, Den Haag.

TIEN STAPPEN TOT GELUK

door President David O. McKay

*

1. Ontwikkel U door zelfdiscipline.
2. Men ontvangt vreugde door schepping.
Vernietiging brengt leed.
Alles wat leeft kan groeien. Gebruik de wereld verstandig en besef de groei van elke ziel.
3. Doe dingen, die moeilijk zijn.
4. Heb opbouwende gedachten.. Wat U denkt als U niet hoeft te denken toont wie U bent.
5. Doe Uw best in dit uur en het volgende zult U beter doen.
6. Wees getrouw tot degenen, die U vertrouwen.
7. Bid voor wijsheid, moed en een vriendelijk hart.
8. Luister naar Gods boodschap door inspiratie.
Als gemakzucht, afgunst, hebzucht en ongerustheid Uw oor doof hebben gemaakt, bid dan tot de Heer, dat Hij U van deze belemmeringen mag bevrijden.
9. Ware vrienden verrijken het leven. Als U vrienden wilt hebben, wees er dan een.
10. Geloof is de basis aller dingen — ook van Geluk.